

Enam ei taheta

Kose kutsekeskkoolist nr. 40 saab lähemal ajal Kose põllumajanduskool. Kas sildivahetus ka midagi muudab? Peaks ilmselt muutma küll, sest maavanem Anti Oidsalu juures koos olnud maakonna abivanemal Uno Veeringul, hariduskoondise juhatajal Enn Kasemaal, Harju põllumajanduse õppekeskuse direktoril Adolf Malyikul ning kutsekooli direktoril Mati Rannamäel oli häid plaane ja mõtteid.

Juba käesolevast õppeaastast tahetakse avada 20-le keskkooli lõpetanule õpperühm, kus talupidamise teadmisi anda. Õppetöö kestaks kaks aastat.

Kas sellest kahest aastast piisab, et noor mees oleks küps talu pidama ja talle võib talupidamise litsentsi anda?

Litsents peab aga olema, et edaspidi oleks garanteeritud, et maa läheb õige mehe kätte. Tulevikus peaks maa-ametist maad eraldatama ainult litsentsi esitamise alusel.

Põllumajanduskoolis peaks noormees kahe aasta jooksul kätte saama oskuse juhtida kõiki põllutöomasinaid, saada vajalikud teadmised agroomiast, loomakasvatusest, ökonoomikast ning ka talumajanduse raamatupidamisest, lisaks veel ka ehitustöödest. Liialt ei oleks ka võõrkeeleskuse täiendamine. Loomulikult ei saa läbi ilma praktilise tööta, läbi tuleb teha nii kevadiste kui ka sügiseste põllutööde tsükkel.

Mõeldud on ka sellele, et edaspidi anda koolitust põhikooli lõpetanud noortele. Vastust arvestades läheb kooli-

numbri all olla

aeg natuke pikemaks. Õppimisaega oleks ikka kaks aastat, aga lisaks veel üks aasta nn. sulaseaega.

Ära ei unustata ka praegusi talupidajaid. Nende tarvis tahetakse käima panna kursused sesoonõppe põhimõttel.

Mis on aga üks Eesti talu ilma perenaiseta? 20 keskkooli lõpetanud neidu saavad sügisel hakata omandama taluperenaisele vajalikke oskusi. Kahe aasta jooksul õpetatakse ja õpitakse kõike vajalikku — aiandust, kokandust, loomapidamist, kangakudumist, õrnblus- ja käsitööd. Õppeplaani koostamisel võetakse malli kunagi väga kõrgelt hinnatud Kehtna kodumajanduskoolis õpetatust.

Kooli vastuvõtul on loomulikult eelistatud oma maakonna noored.

Kose kutsekoolil on korralikult väljaehitatud baasid olemas, õpetajad ka, kuid uue õpetamise suuna võtmisel on ilmtingimata vaja koolile maaerialdust. Pole ju kuidagi moodi loogiline, et asfaltplats on ainuke koht, kus põllutööriistadega tutvust tehakse. Kose külanõukogult oodatakse abi koolile rajatava õppetalu jaoks maa leidmiseks.

Konkreetselt saab uutest õppegruppidest rääkida siis, kui koolis õppeplaanid koostatud, vastuvõtutingimused kindlaks määratud. Ühes küsimuses oldi aga juba sellel koosistumisel kindlad — talupidajaks õppiija peab saama praegusest kutsekooli õpilasest (makstakse 10 rubla kuus) tunduvalt suuremat stipendiumi.

LY NURMBERG